

Městský soud v Praze
Spálená 6/2
120 00 Praha 2

Naše značka Praha
ZK Pha 1. 8. 2018

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

Žalobce: Adam Zábranský, nar. 28. 12. 1993, bytem Zbynická 6, 153 00 Praha 16

zástupce: Mgr. Filip Hajný, advokát, ev. č. ČAK 14269, se sídlem Moskevská 532/60, 101 00 Praha 10 – Vršovice

Žalovaná: Pražská plynárenská a.s., Národní 37/38, 110 00, Praha 1

Přílohy:

1. Plná moc
2. Žádost žalobce ze dne 8. 6. 2018
3. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2018
4. Odvolání žalobce ze dne 2. 7. 2018
5. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2018

Předmět řízení a dosavadní průběh řízení

1. Dne 8. června 2018 podal žalobce žádost o informace Pražské plynárenské a.s. (dále jen „povinný subjekt“) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), ve které požadoval poskytnutí: a) textů smluv o výkonu funkce s členy představenstva Pražská plynárenská a.s. b) Odměnu každého jednoho člena představenstva společnosti Pražská plynárenská a.s. za roky 2013–2017. Údaje žádal poskytnout pro každý rok zvlášť, tedy u každého jednoho člena představenstva povinného subjektu celkem pět sum.
2. Dne 2. července 2018 žalovaná strana rozhodla o odmítnutí žádosti žalobce prostým e-mailem, který zaslala pracovnice povinného subjektu, Mgr. Andrea Štíbrová. Odůvodnila ji tím, že povinný subjekt není oprávněn požadované informace poskytovat.
3. Dne 2. července 2018 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí žalované, které nemělo sice formální povahu správního rozhodnutí, nicméně se z hlediska materiálního o rozhodnutí jednalo, odvolání. Žalobce uvedl, že povinný subjekt poskytuje informace

na základě InfZ, neboť je dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1262/17 ze dne 27. března 2018 povinným subjektem. Rovněž dodal, že požadované informace jsou informacemi veřejného zájmu, neboť je povinný subjekt je městskou společností a informace se týkají odměňování jejího vedení, které například svými kroky zapříčinilo, že se Pražská plynárenská vymanila z působnosti zákona o registru smluv, když vydala dluhopisy obchodovatelné na burze.

4. Dne 18. července 2018 povinný subjekt zaslal své vyjádření, ve kterém opětovně uvedl, že se nepovažuje být povinným subjektem dle InfZ, že je obchodní společností, která se pohybuje v konkurenčním prostředí na trhu s plynem a že z faktu, že je městskou společností ji nepramení žádné výsadní postavení. Povinný subjekt se nicméně nevypřádal s argumenty žalobce; zpochybnil sice nálezu ústavního soudu uvedený v bodě č. 3., nicméně učinil tak pouze srovnáním s vlastní dceřinnou společností.

Žalobní body

Žalobce se domnívá, že žalovaná strana je povinným subjektem v souladu s InfZ, neboť na ní zcela nepochybně dopadá nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1262/17 ze dne 27. března 2018. Žalovaná strana je vlastněná společností Pražská plynárenská Holding a.s., jejíž mateřskou společností je hlavní město Praha, jak dokládá ve své výroční zprávě za rok 2017, kterou žalovaná zveřejnila. Ve světle judikatury (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 As 57/2006-67 a ze dne 19. 10. 2011, č. j. As 114/2011-121) je rovněž nezbytné pohlížet na žalovanou jako na povinný subjekt, a to i přes to, že společnost není vlastněná hlavním městem Prahou přímo, nýbrž je součástí holdingové struktury (společnosti Pražská plynárenská Holding a.s.)

Z judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu totiž jednoznačně vyplývá, že Pražská plynárenská Holding, a.s., je veřejnou institucí ve smyslu InfZ. Tuto vlastnost pak přirozeně musí mít všechny obchodní společnosti v holdingu, který veřejná instituce řídí, jinak by pojem veřejná instituce nemusel vůbec existovat. K utajení informací před veřejností by totiž stačilo, aby obchodní společnosti ovládané veřejnoprávními subjekty realizovaly veškerou svou činnost skrze své dceřinné a vnukovské společnosti, které by povinnými subjekty dle InfZ nebyly. Pokud by takový případ byl správným výkladem zákona, zcela nepochybně by se odchyloval od úmyslu zákonodárce.

Žalovanou je tedy třeba považovat za veřejnou instituci dle § 2 odst. 1 InfZ a tedy povinný subjekt dle stejného zákona. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2013, čj. 8 Aps 5/2012-47 „Povaha žalované [jakožto obchodní společnosti ovládané obcí] s sebou nese povinnost poskytovat informace v režimu informačního zákona, ať již je žádost o informace podána podle informačního zákona nebo jiného právního předpisu, který proces poskytování informací samostatně neupravuje (srov. však § 2 odst. 3 informačního zákona).“ Žalovaná tedy po té, co usoudila, že se na ni nevztahuje § 51 odst. 3 písm. c) zákona o HMP (byť s tím žalobce nesouhlasí), měla postupovat dle InfZ a žalobci informaci stejně poskytnout.

Protože žalovaná žalobci informace neposkytla, ačkoliv měla, postupoval žalobce v souladu s InfZ a podal proti rozhodnutí odvolání. Žalobce i nadále trvá na závěru, že požadované informace měly být žadateli poskytnuty ve smyslu InfZ, neboť žalovaná strana jako povinný subjekt neuplatnila žádný z důvodů pro odmítnutí žádosti ve smyslu § 6-11 InfZ.

Návrh rozsudku

Z výše uvedených důvodů navrhuji, aby soud vydal následující rozsudek:

1. Povinnému subjektu se nařizuje poskytnout požadované informace. Vyjádření povinného subjektu ze dne 18. července 2018, které není rozhodnutím z formální stránky, nicméně z hlediska materiálního jeho roli plní, se tímto zrušuje.
2. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Žalobce souhlasí s tím, aby soud projednal věc bez nařízení jednání.

Adam Zábranský